

【Report on Tohoku Volunteer Program 2012】

Mother Tongue (Vietnamese)

Name: Tran Vu Dung

1. What impression did you have on Tohoku after 1.5 year of disaster?

Tôi đã từng đến đây với tư cách 1 tình nguyện viên vào cuối tháng 7 năm ngoái. Mọi thứ dường như thay đổi nhanh chóng một cách ngỡ ngàng. Năm ngoái, khi tôi ở đây, thành phố Ishinomaki còn khá bừa bộn với những đồng rác lớn ở nhiều nơi; xe cộ đi lại rất ít, thậm chí có khu vực thính thoảng chúng tôi mới thấy một xe ô tô đi ngược chiều; đặc biệt chúng tôi thấy rất ít nụ cười từ phía người dân, hơn nữa chúng tôi cũng được những người dẫn dắt đoàn tình nguyện nhắc nhở rằng không nên làm điều gì gây cười vào thời điểm này trước mặt người dân địa phương bởi vì họ đều đang phải chịu nỗi đau quá lớn sau thảm họa. Tuy nhiên, năm nay tôi đã thấy một hình ảnh Ishinomaki khác hẳn, thành phố đã gọn gàng, sạch sẽ hơn, các núi rác lớn đã được tập trung ở 1 số khu vực nhất định; tôi cũng thấy rất nhiều căn nhà, cửa hàng, cửa hiệu được xây mới trên những nền đất cũ và xe cộ đi lại tấp nập khắp mọi nơi; đặc biệt tôi được thấy sự thanh bình và nụ cười đã trở lại với người dân Ishinomaki.

2. Please describe your experiences and tell us your reflection of them (for example, the work which you were engaged in, people's conditions you observed, the stories you heard from them, and any other interesting experiences you would like to share with readers of this report).

Vào năm ngoái, công việc của chúng tôi chủ yếu là dọn dẹp những đồng rác bên bờ biển ở đảo Tashiro và thành phố Ishinomaki. Tuy nhiên năm nay, khi mọi thứ đã trở nên gọn gàng thì chúng tôi lại có 1 nhiệm vụ mới là giúp đỡ những người dân chài khôi phục lại hệ thống nuôi hàu trên biển. Công việc cũng không quá nặng nhọc khi chúng tôi chỉ phải dùng búa đục 1 lỗ nhỏ trên những vỏ sò được mua từ tận vùng Hokkaido, sau đó những ngư dân địa phương sẽ xâu chúng thành 1 chuỗi rồi thả xuống biển. Đây chính là tổ để cho trứng của những con hàu bám vào và phát triển. Theo những gì chúng tôi nghe được từ những người tổ chức thì công việc của chúng tôi không chỉ mang ý nghĩa vật chất mà còn mang nhiều ý nghĩa tinh thần cho những người dân địa phương. Đơn giản là những ngư dân sống ở Ishinomaki này hầu hết đều là các cụ già trên 60 tuổi, phần lớn là sống xa con cháu; với các cụ việc kiếm thêm tiền từ việc bán những con cá, con hàu cũng không quan trọng bằng việc các cụ biết rằng mọi người vẫn còn quan tâm, muốn giúp đỡ các cụ. Đó là 1 ý nghĩa tuyệt vời cho những chuyến đi tình nguyện của chúng tôi.

3. What did you learn from Tohoku and what would you like to suggest to your country people in case of natural disasters that might happen in your country?

Đất nước Việt Nam của chúng tôi có 1 đường bờ biển dài 3300 km, vì thế hoàn toàn có thể xảy ra thảm họa sóng thần tương tự như ở vùng Sendai. Trong chuyến đi này, tôi cũng nghe được

một câu chuyện của 1 anh thuộc văn phòng JEN (Japan Emergency NGO-Cơ quan đã lo nhà ở và phương tiện đi lại cho chúng tôi ở Ishinomaki); anh là người trực tiếp chứng kiến và đương đầu với thảm họa sóng thần khi nó tràn vào thành phố Ishinomaki. Anh kể rằng, vào thời điểm đó, cho dù đã nhận được cảnh báo trước vài chục phút khi đợt sóng thần tràn vào nhưng khi anh cùng gia đình cố chạy lên vị trí cao hơn của thành phố thì lại xảy ra tắc nghẽn giao thông, một điều rất hiếm khi xảy ra trong những ngày bình thường ở Nhật. Sau đó, anh và gia đình buộc phải bỏ xe lại và chạy bộ lên 1 vị trí cao của thành phố và phải sống ở đó trong 3 ngày cùng những người khác, chờ đợi sự tiếp tế từ trực thăng của chính phủ với khẩu phần chỉ là 1 miếng Onigiri/1 người/1 ngày. Vì thế theo tôi điều quan trọng để đối phó thảm họa bên cạnh việc xây dựng hệ thống cảnh báo sớm thì việc diễn tập các phương án đối phó với những tình huống xấu nhất cần được đặc biệt chú ý, như trường hợp này là vấn đề về giao thông, cung cấp chỗ ở, lương thực...khi thảm họa xảy ra.

4. Your message to your country people

Thảm họa có thể xảy ra ở bất kì đâu với bất kì ai, giúp đỡ những người gặp khó khăn là trách nhiệm không chỉ của mỗi quốc gia gặp thiên tai mà còn là nghĩa vụ của cả cộng đồng quốc tế. Hãy vì một thế giới đoàn kết!